सो ज्ञीवा ज्ञीवेषु मामकाः तेषाꣳ श्रीर्मयि कल्पतामस्मिंल्लोके शतꣳ समा इति स्वानामेव श्रियमवरुन्द्धेऽथो ज्योग्ज्ञीवातुमेवैषु दधाति पयः समन्वारब्धेषु जुहोति प्राणो वाऽअन्नं पयः प्राणऽएवान्नाद्येऽन्ततः प्रतितिष्ठन्ति ॥२०॥ स जुहोति । द्वे सृतीऽअशृणवं पितॄणामहमिति द्वे वाव सृतीऽइत्याहुर्देवानां चैव पितॄणां चेति ताभ्यामिदं विश्वमेज्जत्समेतीति ताभ्याꣳ होदꣳ सर्वमेज्जत्समेति यदन्तरा पितरं मातरं चेत्यसौ वै पितेयं माताभ्यामेव पितॄन्देवलोकमपिनयत्येकाकी हुतोच्छिष्टं भक्षयत्येकधैव श्रियमात्मन्धत्ते श्रीर्हि पयः ॥२१॥ स भक्षयति । इदꣳ हविः प्रजननं मेऽअस्त्विति प्रजननꣳ हि यदि पयो यदि सोमो दशवीरमिति प्राणा वै दश वीराः प्राणानेवात्मन्धत्ते सर्वगणमित्यङ्गानि वै सर्वे गणा अङ्गान्येवात्मन्धत्ते स्वस्त्यऽआत्मसनीत्यात्मानमेव सनोति प्रजासनीति प्रजामेव सनोति पशुसनीति पशूनेव सनोति लोकसनीति लोकाय वै यजते तमेव जयत्यभयसनीति स्वर्गो वै लोकोऽभयꣳ स्वर्गऽएव लोकेऽन्ततः प्रतितिष्ठत्यग्निः प्रजां बहुलां मे करोत्वन्नं पयो रेतोऽस्मासु धत्तेति तद्यऽएवैनमेते याजयन्ति तानेतदाहैतन्मयि सर्वं धत्तेति हिरण्येन मार्जयन्तेऽमृतं वै हिरण्यममृतऽएवान्ततः प्रतितिष्ठन्ति ॥२२॥ ब्राह्मणम् ॥५॥ [८. १.] ॥ तृतीयः प्रपाठकः ॥ कण्डिकासंख्या१२० ॥ ॥

प्रजापतिर्यज्ञमसृजत । तमाहरत्तेनायजत तेनेष्ट्वा रिरिचान-इवामन्यत स एतं यज्ञक्रतुमपश्यत्सौत्रामणीं तेनायजत ततो वै स पुनराप्यायत रिच्यतऽइव वाऽएष यः सोमेन यजते वीव ह्यस्य वित्तं वेदो हरन्ति ॥१॥ सोमेनेष्ट्वा सौत्रामण्या यजेत । यथा धेनुर्दुग्धा पुनराप्यायितैवꣳ हैव पुनराप्यायतऽआ प्रजया पशुभिः प्यायते प्रत्यस्मिंल्लोके तिष्ठत्यभि स्वर्गं लोकं जयति य एवं विद्वान्सौत्रामण्या यजते यो वैतदेवं वेद ॥२॥ तद्धैतत्पप्रच्छ । सुप्ता सार्ञ्जयः प्रतीदर्शमिभावतं यन्न दीक्षयेव दीक्षते न सोमाꣳशव-इव न्युप्यन्तेऽथ कथꣳ सौत्रामणी सोमयज्ञो